

UZASADNIENIE

D. M. oskarżony został o to, że:

I. w dniu 27 kwietnia 2009r. w O., wspólnie i w porozumieniu z M. S.; wobec którego toczy się odrębne postępowanie sądowe, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A., w ten sposób, że M. S. kierował działaniami D. M., poprzez przygotowanie proceduru, przydzielenie odpowiedniej roli, wskazanie miejsca i czasu oraz mechanizmu działania, a D. M. złożył w kwietniu w O. wniosek o przyznanie karty kredytowej, a następnie D. M. zawarł w dniu 28 kwietnia 2009r. umowę o kartę kredytową z limitem 1000zł, poprzez posłużenie się uprzednio podrobionym przez M. S. zaświadczeniem o zarobkach i zatrudnieniu, z którego wynikało, że jest zatrudniony na umowę o pracę, jako pracownik fizyczny na budowie w firmie (...) z siedzibą w B. ze stawką miesięczną 1700 brutto, podczas gdy był on osobą pracującą w firmie (...), ale nigdy nie otrzymał żadnego wynagrodzenia za pracę, która to poświadczająca nieprawdę umowa miała istotne znaczenie dla udzielenia pożyczki gotówkowej, nie mając możliwości i zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, wprowadzając w błąd pracowników Banku (...) co do możliwości spłaty udzielonej pożyczki, czym działał na szkodę (...) S.A.;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

II. w dniu 29 kwietnia 2009r. w O., wspólnie i w porozumieniu z M. S.; wobec którego toczy się odrębne postępowanie sądowe, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A., w ten sposób, że M. S. kierował działaniami D. M., poprzez przygotowanie proceduru, przydzielenie odpowiedniej roli, wskazanie miejsca i czasu oraz mechanizmu działania, a D. M. złożył w kwietniu w O. wniosek o przyznanie kredytu gotówkowego, a następnie D. M. usiłował zawrzeć w tym samym dniu umowę o kredyt na kwotę 14000zł, poprzez posłużenie się uprzednio podrobionym przez M. S. zaświadczeniem o zarobkach i zatrudnieniu, z którego wynikało, że jest zatrudniony na umowę o pracę, jako pracownik fizyczny na budowie w firmie (...) z siedzibą w B. ze stawką miesięczną 1700 brutto, podczas gdy był on osobą pracującą w firmie (...), ale nigdy nie otrzymał żadnego wynagrodzenia za pracę, która to poświadczająca nieprawdę umowa miała istotne znaczenie dla udzielenia pożyczki gotówkowej, nie mając możliwości i zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, wprowadzając w błąd pracowników Banku (...) co do możliwości spłaty udzielonej pożyczki, czym działał na szkodę (...) S.A., przy czym celu swojego nie osiągnął ze względu na negatywną decyzję kredytową banku;

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

III. w okresie od 16 marca 2011r. do 17 marca 2011r. w Ż., działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1), przy użyciu rachunku bankowego założonego na nazwisko M. P. (1) w oddziale banku (...) S.A. w Ż., doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 6760,90zł, w ten sposób, że wykorzystując lukę w systemie bankowym, celowo i świadomie, pomimo braku środków pieniężnych na założonym w tym celu rachunku bankowym, wielokrotnie zasilił konta różnych telefonów komórkowych na kwotę 6760,90zł, nie mając zamiaru ani możliwości spłacenia pobranych pieniędzy, czym działał na szkodę banku (...) S.A.;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

IV. w okresie od 25 marca 2011r. do 26 marca 2011r. w O., działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z P. S., przy użyciu rachunku bankowego założonego na nazwisko P. S. w oddziale banku (...) S.A. w O., doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 10 895zł, w ten sposób, że wykorzystując lukę w systemie bankowym, celowo i świadomie, pomimo braku środków pieniężnych na założonym w tym celu rachunku bankowym, wielokrotnie zasilił konta różnych telefonów

komórkowych na kwotę 10 895zł, nie mając zamiaru ani możliwości wpłacenia pobranych pieniędzy, czym działał na szkodę banku (...) S.A.;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

V. w okresie od 18 kwietnia 2011r. do 19 kwietnia 2011r. w Ż., przy użyciu rachunku bankowego założonego na swoje nazwisko w oddziale banku (...) S.A. w żmigrodzie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 30 530zł, w ten sposób, że wykorzystując lukę w systemie bankowym, celowo i świadomie, pomimo braku środków pieniężnych na założonym w tym celu rachunku bankowym, wielokrotnie zasilił konta różnych telefonów komórkowych na kwotę 30 530zł, nie mając zamiaru ani możliwości spłacenia pobranych pieniędzy, czym działał na szkodę banku (...) S. A.;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

VI. w okresie od 30 stycznia 2011r. do 07 lutego 2011r. w Ż. wspólnie i w porozumieniu z E. P. i M. P. (2) działając w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, dysponując kontem bankowym o numerze (...) doprowadził pięć osób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 1079zł oraz usiłował doprowadzić dwie osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 1500zł pod pozorem sprzedaży na aukcji internetowej telefonów komórkowych wiedząc, że nie wywiąże się z zamówień i tak:

- w dniu 30 stycznia 2011r. doprowadził L. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci 230zł w ten sposób, że za pośrednictwem aukcji internetowej (...) zaoferował do sprzedaży telefon komórkowy marki N. model X3, w wyniku czego w/wymieniony wpłacił wymienioną kwotę na wskazane konto bankowe, nie mając zamiaru wywiązania się z zamówienia, działając na szkodę L. W.;

- w dniu 01 lutego 2011r. doprowadził E. Ś. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci 230zł w ten sposób, że za pośrednictwem aukcji internetowej (...) zaoferował do sprzedaży telefon komórkowy marki N. model X3, w wyniku czego w/wymieniona wpłaciła wymienioną kwotę na wskazane konto bankowe, nie mając zamiaru wywiązania się z zamówienia działając na szkodę E. Ś.;

- w dniu 07 lutego doprowadził A. A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci 200zł w ten sposób, że za pośrednictwem aukcji internetowej (...) zaoferował do sprzedaży telefon komórkowy marki S. (...) V., w wyniku czego w/wymieniony wpłacił wymienioną kwotę na wskazane konto bankowe, nie mając zamiaru wywiązania się z zamówienia działając na szkodę A. A.;

- w lutym 2011r. doprowadził T. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci 200zł w ten sposób, że za pośrednictwem aukcji internetowej (...) zaoferował do sprzedaży 2 telefony komórkowe marki S. (...) V., w wyniku czego w/wymieniony wpłacił wymienioną kwotę na wskazane konto bankowe, nie mając zamiaru wywiązania się z zamówienia działając na szkodę T. M.;

- w lutym 2011r. doprowadził D. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci 219zł w ten sposób, że za pośrednictwem aukcji internetowej (...) zaoferował do sprzedaży telefon komórkowy marki N. (...), w wyniku czego w/wymieniona wpłaciła wymienioną kwotę na wskazane konto bankowe, nie mając zamiaru wywiązania się z zamówienia, działając na szkodę D. S.;

- w lutym 2011r. usiłował doprowadzić A. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 750 zł w ten sposób, że za pośrednictwem aukcji internetowej (...) zaoferował do sprzedaży telefon komórkowy marki S. (...) V., lecz zamiaru swojego nie osiągnął z uwagi na niemożliwość skontaktowania się A. P. ze sprzedającym;

- w lutym 2011r. usiłował doprowadzić M. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 750 zł w ten sposób, że za pośrednictwem aukcji internetowej (...) zaoferował do sprzedaży telefon komórkowy marki S. (...) V., lecz zamiaru swojego nie osiągnął z uwagi na niemożliwość skontaktowania się M. M. ze sprzedającym;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

VII. w dniu 8 grudnia 2011r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S. A. w ten sposób, że D. M. kierował działaniami J. B., poprzez przygotowanie proceduru, przydzielenie odpowiedniej roli, wskazanie miejsca i czasu oraz mechanizmu działania, wyzyskując niezdolność J. B. do należytego pojmowania przedsiębranego działania, wynikającą z upośledzenia umysłowego wymienionego, wprowadzając w błąd I. P., przedstawiciela (...) S.A., co do możliwości spłaty udzielonej pożyczki oraz, że jest bliskim krewnym J. B., polecił J. B. zawarcie z I. P., w dniu 8 grudnia 2011r., umowy pożyczki na kwotę 1300zł, a następnie dokonał przywłaszczenia całej kwoty, nie mając możliwości i zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, czym działał na szkodę (...) S. A.;

tj. o czyn z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 25 lutego 2013r. Sąd Rejonowy w Trzebnicy w sprawie o sygn. akt II K 283/12:

I. uznał oskarżonego **D. M.** za winnego tego, że w dniu 27 kwietnia 2009r., w O., wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wobec której toczy się odrębne postępowanie sądowe, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A., w ten sposób, że będąc kierowanym przez inną osobę, co polegało na przygotowaniu proceduru, przydzieleniu odpowiedniej roli, wskazaniu miejsca i czasu oraz mechanizmu działania, D. M. złożył w kwietniu w O. wniosek o przyznanie karty kredytowej, a następnie zawarł w dniu 28 kwietnia 2009r. umowę o kartę kredytową z limitem 1000zł, poprzez posłużenie się uprzednio podrobionym przez inną osobę zaświadczeniem o zarobkach i zatrudnieniu, z którego wynikało, że jest zatrudniony na umowę o pracę, jako pracownik fizyczny na budowie w firmie (...) z siedzibą w B., ze stawką miesięczną 1700 brutto, podczas gdy był on osobą pracującą w firmie (...) jedynie na zlecenie i dorywczo, nigdy nie otrzymał żadnego wynagrodzenia za pracę, która to poświadczająca nieprawdę umowa miała istotne znaczenie dla udzielenia pożyczki gotówkowej, nie mając możliwości i zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, wprowadzając w błąd pracowników Banku (...) co do możliwości spłaty udzielonej pożyczki, czym działał na szkodę (...) S.A.; tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę **6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

II. uznał oskarżonego D. M. za winnego tego, że w dniu 29 kwietnia 2009r. w O., wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wobec której toczy się odrębne postępowanie sądowe, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A., w ten sposób, że będąc kierowanym przez inną osobę, co polegało na przygotowaniu proceduru, przydzieleniu odpowiedniej roli, wskazaniu miejsca i czasu oraz mechanizmu działania, D. M. złożył w kwietniu w O. wniosek o przyznanie kredytu gotówkowego, a następnie usiłował zawrzeć w tym samym dniu umowę o kredyt na kwotę 14000zł, poprzez posłużenie się uprzednio podrobionym przez inną osobę zaświadczeniem o zarobkach i zatrudnieniu, z którego wynikało, że jest zatrudniony na umowę o pracę, jako pracownik fizyczny na budowie w firmie (...) z siedzibą w B. ze stawką miesięczną 1700 brutto, podczas gdy był on osobą pracującą w firmie (...) jedynie na zlecenie i dorywczo, nigdy nie otrzymał żadnego wynagrodzenia za pracę, która to poświadczająca nieprawdę umowa miała istotne znaczenie dla udzielenia pożyczki gotówkowej, nie mając możliwości i zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, wprowadzając w błąd pracowników Banku (...) co do możliwości spłaty udzielonej pożyczki, czym działał na szkodę (...) S.A., przy czym celu swojego nie osiągnął ze względu na negatywną decyzję kredytową banku; tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę **10 (dziesięciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

III. uznał oskarżonego D. M. za winnego tego, że w okresie od 16 marca 2011r. do 17 marca 2011r. w Ż., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z wykorzystaniem rachunku bankowego założonego za jego namową przez M. P. (1), które przekazała oskarżonemu dokumentację związaną z rachunkiem, w tym internetowy dostęp do rachunku, doprowadził pokrzywdzonego (...)

S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 6760,90zł, w ten sposób, że wykorzystując lukę w systemie bankowym, celowo i świadomie, pomimo braku środków pieniężnych na założonym w tym celu rachunku bankowym, wielokrotnie zasilł konta różnych telefonów komórkowych na kwotę 6760,90zł, nie mając zamiaru ani możliwości spłacenia pobranych pieniędzy, czym działał na szkodę banku (...) S.A.; tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wymierzył mu karę **1 (jednego) roku** pozbawienia wolności;

IV. uznał oskarżonego D. M. za winnego tego, że w okresie od 25 marca 2011r. do 26 marca 2011r. w O., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z wykorzystaniem rachunku bankowego założonego za jego namową przez P. S., który przekazał oskarżonemu dokumentację związaną z rachunkiem, w tym internetowy dostęp do rachunku, roprowadził pokrzywdzonego (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 10 895zł, w ten sposób, że wykorzystując lukę w systemie bankowym, celowo i świadomie, pomimo braku środków pieniężnych na założonym w tym celu rachunku bankowym, wielokrotnie zasilł konta różnych telefonów komórkowych na kwotę 10 895zł, nie mając zamiaru ani możliwości wpłacenia pobranych pieniędzy, czym działał na szkodę banku (...) S.A.; tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wymierzył mu karę **1 (jednego) roku** pozbawienia wolności;

V. uznał oskarżonego D. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt V, z tym ustaleniem, że działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, to jest w warunkach czynu ciągłego z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wymierzył mu karę **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

VI. uznał oskarżonego D. M. za winnego tego, że w lutym 2011r. i 7 lutego 2011r. w Ż., działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, za pośrednictwem konta E. P. na portalu internetowym www.allegro.pl o nazwie (...), oferował do sprzedaży telefony komórkowe, których nie posiadał i żądał za nie zapłaty na konto bankowe o numerze (...) należące do E. P., czym doprowadził dwie osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 300zł wiedząc, że nie wywiąże się z zamówień i tak:

- w dniu 07 lutego doprowadził A. A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci 200zł w ten sposób, że za pośrednictwem akcji internetowej (...) zaoferował do sprzedaży telefon komórkowy marki S. (...) V., w wyniku czego w/w wymieniony wpłacił wymienioną kwotę na wskazane konto bankowe, nie mając zamiaru wywiązania się z zamówienia działając na szkodę A. A.;

- w lutym 2011r. doprowadził T. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci 100zł w ten sposób, że za pośrednictwem aukcji internetowej (...) zaoferował do sprzedaży 2 telefony komórkowe marki S. (...) V., w wyniku czego w/w wymieniony wpłacił wymienioną kwotę na wskazane konto bankowe, nie mając zamiaru wywiązania się z zamówienia działając na szkodę T. M.; tj. popełnienia czynów z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę **7 (siedmiu) miesięcy** pozbawienia wolności;

VII. uznał oskarżonego D. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt VII i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę **1 (jednego) roku** pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. połączył wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe pozbawienia wolności i orzekł karę łączną **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności;

IX. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie, w dniach 19.04.2011r., 23 i 24.03.2011r. oraz tymczasowego aresztowania od dnia 22.01.2012r. do dnia 2.07.2012roku;

X. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego D. M. do naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami opisanymi w pkt II, IV, V, VI poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. w O. kwoty 48,185,90 złotych oraz na rzecz T. M. kwoty 100zł;

XI. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. N. T. kwotę 1594,08zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu;

XII. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił P. S. dowody rzeczowe, opisane w wykazie nr (...), w poz. 1 – 7; zwrócił D. M. dowody rzeczowe z poz. 10 – 26 oraz 32 o 34; zwrócił (...) S.A. w O. dowody rzeczowe z poz. 28 – 30, zaś K. K. dowód z poz. 31;

XIII. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 i 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie (...),54, w tym wymierzył mu opłatę w wysokości 300zł.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego D. M., który orzeczeniu zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 12 k.k. poprzez jego nie zastosowanie do ustalonego stanu faktycznego, z którego wynika, że przypisane oskarżonemu czyny w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku stanowią nie dwa przestępstwa, a jeden czyn zabroniony;

2. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 12 k.k. poprzez jego nie zastosowanie do ustalonego stanu faktycznego, z którego wynika, że przypisane oskarżonemu czyny w pkt III, IV, V części dyspozytywnej wyroku stanowią nie trzy przestępstwa, a jeden czyn zabroniony;

3. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 91 k.k. poprzez błędne jego zastosowanie i art. 12 k.k. poprzez jego nie zastosowanie do ustalonego stanu faktycznego, z którego wynika, że przypisane oskarżonemu w pkt VI części dyspozytywnej wyroku zachowania stanowią nie dwa przestępstwa, a jeden czyn zabroniony;

4. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 286 § 1 k.k. poprzez błędne przyjęcie, że przestępstwo opisane w pkt VI części dyspozytywnej wypełniają dyspozycję tego przepisu, podczas gdy z ustalonego stanu faktycznego wynika, że zachowania wypełniają dyspozycję art. 286 § 3 k.k. wypadku mniejszej wagi.

Podnosząc tak sformułowane zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez zmianę opisu przypisanych oskarżonemu czynów i wymierzenie oskarżonemu kary nie wyższej niż: 10 miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany obecnie w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku; 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany obecnie w pkt II, IV i V części dyspozytywnej wyroku; 3 miesiące pozbawienia wolności za czyn z pkt VI części dyspozytywnej wyroku i w konsekwencji wymierzenie łagodniejszej kary łącznej (cytat dosłowny z apelacji) oraz zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest oczywiście bezzasadna.

Z uwagi na fakt, iż apelujący obrońca nie kwestionuje winy i sprawstwa oskarżonego, a jedynie kwalifikację prawną części przypisanych mu czynów oraz rozstrzygnięcie o wymierzonej D. M. karze, Sąd Okręgowy ogranicza się - w tym zakresie - do stwierdzenia, iż Sąd I Instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w sprawie, dokonał wszechstronnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i dokonał jego w pełni trafnej oceny, przyjętej za podstawę wydanego wyroku. Zważywszy na zakres wywiedzionej przez obrońcę apelacji, zbędne jest w tym miejscu powtarzanie całkowicie słusznych rozważań Sądu Rejonowego, odnoszących się do zawinięcia sprawcy, a zawartych w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia (k. 753-757), które Sąd Odwoławczy w pełni podziela. Stwierdzić należy

natomiast, iż – wbrew zarzutom apelującej – Sąd I Instancji nie popełnił również błędów, w odniesieniu do kwalifikacji prawnej popełnionych przez oskarżonego czynów oraz wymiaru zastosowanej sankcji karnej.

I tak, odnosząc się do I-szego zarzutu autora apelacji, podnieść wypada, iż jedności czynu nie można wywodzić tylko w oparciu o podobną kwalifikację prawną dwóch różnych zachowań sprawcy, nawet, gdy zostały one popełnione w zbliżonym do siebie czasie. Zebrany materiał dowodowy nie wskazuje przy tym, by sprawca – działając w odstępie 2-ch dni, na szkodę (...) S.A. w O. - działał z góry powziętym zamiarem dokonania obu przedmiotowych zamachów na szkodę tegoż banku. Nie sposób także nie dostrzec, iż – o ile w przypadku pierwszego czynu sprawca dokonał wyłudzenia cudzego mienia – to w drugim przypadku jego przestępcze zachowanie nie odniosło zamierzonego skutku. Fakty powyższe nakazują zatem podzielić stanowisko Sądu Orzekającego, iż oskarżony popełnił 2 przestępstwa, nie zaś jedno, jak postuluje to apelujący.

Analogiczne przesłanki wskazują na prawidłowość przyjętej przez Sąd Rejonowy kwalifikacji prawnej, w odniesieniu do czynów opisanych w pkt III – V części wstępnej zaskarżonego wyroku. W tym przypadku o celowości odrębnej oceny 3-ch różnych zamachów sprawcy przekonują dodatkowo – brak tożsamości pokrzywdzonych podmiotów ((...) w O. oraz (...) w Ż.) oraz dość znaczny odstęp czasowy pomiędzy poszczególnymi zamachami. Pierwszy miał bowiem miejsce 16 marca 2011 roku, trzeci zaś dopiero 18 kwietnia 2011 roku. Podobny sposób działania oskarżonego nie jest zatem wystarczającym argumentem za łączeniem tych 3-ch zamachów w jedno przestępstwo.

Odnosząc się z kolei do zarzutów apelującego zawartych w pkt III i IV wniesionego środka zaskarżenia, należy stwierdzić, iż przyjęcie przez Sąd I Instancji – za aktem oskarżenia – iż zachowanie sprawcy odpowiada kwalifikacji ciągu przestępstw (z art. 91 k.k.), nie zaś czynu ciągłego, nie wykracza poza granice swobodnej oceny dowodów, zakreślonej przepisami art. 7 Kodeksu postępowania karnego. Nie można też oceniać wagi społecznej szkodliwości zachowania sprawcy, wyłącznie w oparciu o wartość wyłudzonego przez niego mienia. Wskazuje na to zresztą już stanowisko ustawodawcy, który nie przewidział uprzywilejowanej postaci oszustwa, która – z uwagi na przestępczy zysk sprawcy, stanowiący następstwo tego rodzaju zamachu - wyczerpywałaby znamiona wykroczenia. Za przyjęciem, iż czyny oskarżonego wyczerpały znamiona przestępstw z art. 286 § 1 k.k. przemawia przy tym nagminność tego rodzaju czynów, popełnianych w skali całego kraju. Nie sposób też nie dostrzec, iż zarzuty autora apelacji, odnoszące się do kwalifikacji prawnej popełnionych przez D. M. przestępstw, zmierzają w istocie do wykazania, jakoby stopień społecznej szkodliwości i naganność wszystkich popełnionych przez niego czynów był mniejszy, niż ustalił to Sąd Rejonowy, a tym samym prawno-karna, nieuchronna reakcja Wymiaru Sprawiedliwości na te zachowania winna być łagodniejsza. Biorąc jednak pod uwagę, iż poszczególne kary składowe za 8 różnych zamachów oskarżonego, oscylują w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, a najwyższa z tych kar opiewa na 1 rok pozbawienia wolności (przy zagrożeniu karą do 8 lat za każde przestępstwo) stanowiska skarżącego nie można zaakceptować.

Powyższe stwierdzenie odnieść należy również do postulowanych przez apelującego kar składowych jakie ponieść winien sprawca. Autor apelacji nie podnosi zresztą żadnych argumentów, które przemawiałyby za takim, a nie innym ich wymiarem. Sąd Odwoławczy podziela natomiast stanowisko Sądu Rejonowego, iż oskarżony, pomimo młodego wieku jest już człowiekiem zdemoralizowanym i – jak dotąd – niepoprawnym (k. 758). Należy przy tym podkreślić, iż kolejnych oszustw oskarżony dopuścił się działając w podwójnym okresie próby, będąc już dwukrotnie prawomocnie skazanym przez Sąd Rejonowy w Trzebnicy, za popełnione przeciwko mieniu, przestępstwa (k. 145 – 146). Wymierzona mu zaś kara łączna 2-ch lat pozbawienia wolności, obniża i tak, aż o prawie 4 lata, okres jego koniecznej izolacji (skumulowanie kar składowych podwyższyłoby wymiar kary łącznej do 5 lat i 11 miesięcy). Nie sposób przy tym przyjąć, by zastosowanie wobec sprawcy – w opisanych wyżej okolicznościach – dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, mogło zapobiec jego kolejnemu powrotowi do przestępstwa.

Podzielając zatem w pełni ustalenia oraz rozważania Sądu Rejonowego, Sąd Okręgowy zmienił jedynie zaskarżony wyrok w części odnoszącej się do orzeczonego w pkt X wyroku środka karnego. Orzekając o obowiązku naprawienia szkody na rzecz Banku (...) w O., Sąd I Instancji przeoczył, iż działania oskarżonego opisane w pkt III i IV części wstępnej zaskarżonego wyroku skierowane były przeciwko (...) w Ż.. Stąd korekta orzeczenia, zawarta w wyroku Sądu Odwoławczego.

Orzeczenie o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze wydano w oparciu o przepisy art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 634 Kodeksu postępowania karnego.